'अर्चिमत्' अर्चनयुक्तं, 'भानुमत्' रश्मियुक्तं, 'तेजः' स्वशरीर-कान्तियुक्तमित्यर्थः। तथाविधम्, 'उच्चरत्', उदयं गच्छत्, 'इह' देवयजनदेशे, अस्मदीयं 'यज्ञम्', 'उपागमत्' उपागच्छत्॥

तत्रैव याज्यामाह। "प्र नक्षत्राय देवाय। इन्द्रायेन्दुꣳ हवामहे। स नः सविता सुवत्सनिं। पुष्टिदां वीरवत्तमं" इति। 'इन्द्राय' परमैश्वर्य्ययुक्ताय नक्षत्राख्याय देवाय, 'इन्दुं' अमृतसमानं हविः, 'प्रकर्षेण 'हवामहे' जुहुमः, 'सः' अयं नक्षत्रदेवः, 'सविता' कर्म्मणि प्रेरकः सन्, 'पुष्टिदां' पुष्टिप्रदं, 'वीरवत्तमं' अतिशयेन वीरैः पुत्रैर्युक्तं, 'सनिं' दातव्यधनं, 'नः' अस्मभ्यं, 'सुवत्' प्रेरयतु, ददात्वित्यर्थः॥

अथ सौर्य्ये चरौ याज्यानुवाक्ययोः प्रतीके दर्शयति। "उदु-त्यञ्चित्रं" इति। उदुत्यं जातवेदसमिति पुरोनुवाक्या। चित्रं देवानामिति याज्या। एतच्चोभयं उदुत्यं जातवेदसमित्यनु-वाके व्याख्यातं॥

अथादित्यचरौ याज्यानुवाक्ययोः प्रतीके दर्शयति। "अ-दितिर्न रुध्यतु महीमूषु मातरं" इति। अदितिर्न इति पुरोनुवाक्या। महीमूषुमिति याज्या। एतच्चोभयं वैश्वानरो न ऊत्येत्यत्र व्याख्यातं॥

अथ वैष्णवचरौ याज्यानुवाक्ययोः प्रतीके दर्शयति। "इदं विष्णुः प्रतद्विष्णुः" इति। इदं विष्णुर्विचक्रम इति पुरोनुवा-क्या। प्रतद्विष्णुरिति याज्या। तत्राद्या युञ्जते मन इत्यत्र व्या-ख्याता। द्वितीया जुष्टीनर इत्यत्र व्याख्याता। तदेवं वक्ष्यमा-